

L'ESPARVER CENDROS

Loli Moreno Aparici

Eren les set de la tarda, veníem del Mas, Angelita, les meues filles per la carretera d'Albocàsser quan de sobte vam veure una au rapinyaire donant tombs, es va aturar a l'Hostal del Blanco.

-Bé vaig pensar, és una bona oportunitat per agafar-la, vore què té i salvar-la de qualsevol risc.

Vam baixar del cotxe amb l'esperança que no se n'anara a la carretera però s'amagà als fenolls. En una giravolta de l'animal Angelita agafà la cua, no es resisteix, però estava ferit i els seus moviments eren lents. Esther estava molt emocionada.

- Oh, què bonic !

Realment era un animal fastuós i increïblement elegant. També vam comprovar que estava molt flac. Barallàvem amb quina classe d'au ens havíem ensopegat. Havíem de trovar algú que ho sapigués.

Angelita va fer les pertinents gestions per assabentar-se, finalment aconseguíem contactar amb el Centre de Recuperació i Fauna, enseguida ens cridaren per conèixer l'estat de l'au, en qüestió d'hores vindrien a emportar-se'l.

Va vindre una biòloga, Sara, que treballa al SEPRONA, concretament a la Tinença de Benifassà i ens va donar dades més concretes.

- Es un aguilucho cenizo !. -Ens va confirmar-. Viene a la Península a criar, es un macho, debe tener las crías por algún sitio.

-I què passarà amb les cries? -Preguntàrem- Segurament se encarregarà la madre de sacarlas adelante, las crías deben ser ya grandes para poder dejarlas solas.

Llavors vam preguntar-li per la ferida de l'ala.

-Tiene el agujero de entrada del perdigón, no parece que tenga el ala rota, lo que sí se le ve muy deshidratado, debe hacer muchos días que no come.

-Però se salvarà ? - Continuàrem interrogant-ai- .

-Creo que sí, aparentemente no le veo nada más, pero en un

mes a lo sumo hemos de curarlo, para que pueda volver a África.

-Què bé ! - Va interrompre Esther - Amb els seus companys!

Fa poc temps hem picat per telèfon al Centre de Recuperació i Fauna, per assabentar-nos de com evolucionava l'esperver.

Ens va atendre amablement un empleat anomenat Martín, informant que l'au seguia la seua recuperació favorablement però li falten plomes al lloc de la ferida i no pot volar bé perquè està desequilibrada.

Menja bé i ha recuperat el pes. El problema que presenta és que si no pot emigrar, aquesta tardor per falta de recuperació, haurà de passar l'hivern ací.

Tenim goig perquè feliçment hem salvat una au protegida ferida per un mal caçador.

FITXA

Rapinyaire diürna i de grandària mitjana, disposa d'ales llargues i estretes, cua llarga i arrodonida.

Caça a poca altura amb vol rasant i planejant amb facilitat sobretot rates campestres, xicotets pardals i insectes.

Al començar la temporada de cria els mascles normalment són els primers en arribar als territoris, on realitzen vols aeris de desplegament. Després apleguen les femelles que acompanyen a la parella en aquests tipus de vols.

Ponen quatre ous, variant de tres a vuit. Els mascles no solen covar, però es dediquen a dur menjar a la femella que està al niu.

L'aliment es transmet al vol. El mascle el porta amb les urpes i la femelle l'agafa amb les seues.

Els ous eclosionen després d'un mes.

Quan els joves tenen dues setmanes, la mare els deixa per anar a caçar.

A la tardor emigra a països més càlids i torna a la primavera.

És una au protegida. La llargària del seu cos és de 42-46 cm i l'envergadura 105-120 cm.

Esther, Sara i Angelita, grans amants dels animals, estan cofois del salvament d'aquesta au, l'esperver cendrós.

La biòloga comprova que no té carn al pit, està molt flaca.

Sara mostra l'ala de l'au ferida d'una perdigonada.